

Η ΕΛΛΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ ΤΟ 1855

Γράφει ο Παναγιώτης Γεωρ. Δημάκης, Υπεύθυνος Ιστορικού Αρχείου Δήμου Αμφικλείας Ελατείας

Ο Ν. Δραγούμης, με άρθρο του, γραμμένο στα Γαλλικά αναφέρεται στην Διεθνή Έκθεση Παρισίων το 1855 και στην αξιοπρεπή εμφάνιση της Ελλάδος, με ίδιον περίπτερον.

Τα ελληνικά εκθέματα περιελάμβαναν, Γεωργικά, Βιομηχανικά και Καλλιτεχνικά προϊόντα, από τα πρώτα της βήματα, ως κράτους, ακόμη με ανύπαρκτες δομές παραγωγής, περιορισμένες σε είδη χρηστικά πρώτης ανάγκης, με την ελπίδα, όχι να αντιπαρατεθεί, με τα προηγμένα κράτη, αλλά κυρίως, να σηματοδοτήσει την παρουσία της, στο τότε εμπορικό και βιομηχανικό πεδίο, με ανύπαρκτη σχεδόν, βιομηχανία και περιορισμένη γεωργική ανάπτυξη, ώστε να γίνει η παρουσία της αισθητή, στα Forum της Ευρώπης, όπου εκινείτο όχι μόνον το εμπόριον και η βιομηχανία, αλλά και ο πολιτισμός, ο κόσμος των ιδεών, που οι πρόγονοι των είχαν θεμελιώσει, ως στηρίγματα του ευρωπαϊκού πνεύματος.

Η Ελλάς, λοιπόν, έλαβε μέρος, με την αποστολήν ολίγων σύκων, σταφίδος, ανθόνερου και μερικά αμύγδαλα και καρύδια, τα οποία έστειλαν οι κοινότητες Αθηνών, Αταλάντης, Θηβών, Μαντινείας, Αιγίνης και Ολυμπίας.

Επίσης πενιχρά βιομηχανικά, μάλλον οικοτεχνικά είδη, ό-

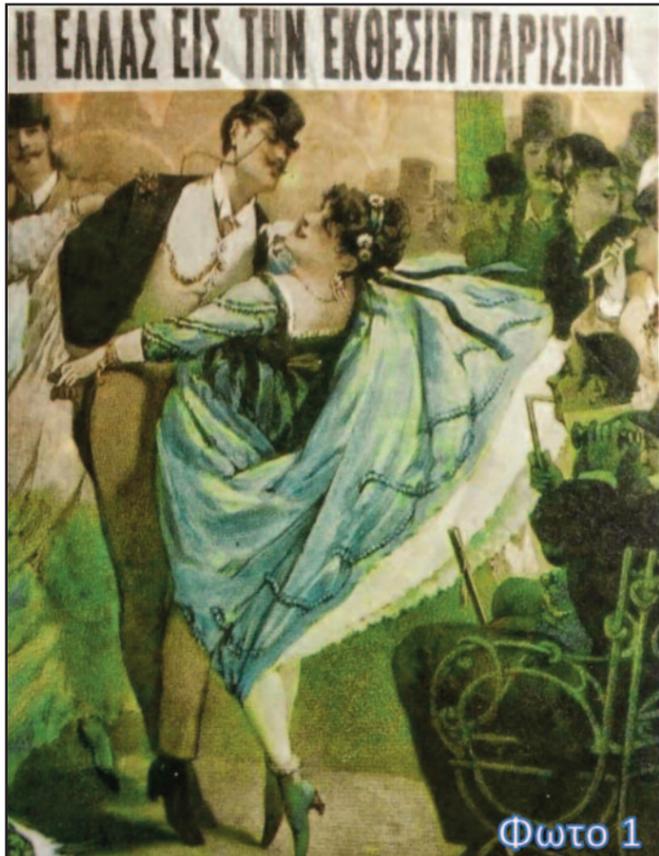
πως βλαχόκαλτσες, ανδρομίδες, τσαρούχια και μερικά μεταξωτά Καλαματιανά. Είναι κρίμα πού δεν αναφέρονται τα εκθέματα, κατά τόπον και κατά παραγωγό, για να αξιολογήσουμε τις παραγωγικές περιφέρειες και να ψηλαφήσουμε, τον σφυγμό της οικονομίας, στα πρώτα αυτά δειλά βήματα, όταν τα περισσεύματα παραγωγής ωθούν, στο εμπόριο, στις ανταλλαγές προϊόντων και ιδεών, στα οποία οι Έλληνες, εύστροφοι και δημιουργικοί, διαχρονικά διακρίθηκαν.

Όμως ο Ν. Δραγούμης, φαίνεται να θεωρεί ανάξια σχολίων, τα οικοτεχνικά και γεωργικά είδη και προτιμά τον σχολιασμό των καλλιτεχνημάτων, διότι όπως σημειώνει, μόνον αυτά αξίζουν την προσοχή μας, διότι η τέχνη, κατόπιν διακοπής τεσσάρων και πλέον αιώνων, διεκδικεί τα δίκαια της, τώρα, εις τον τόπον εις τον οποίον ανεγεννήθη. Αναφέρεται λοιπόν σε μία χάλκινη προτομή του Μισούλη, έργο του Λ. Δρόση, μάλιστα ως πρώτη μεταλλουργική εργασία στην Ελλάδα, από αθηναϊκά εργαστήρια, σε δυο αγαλμάτια, από πεντελικό μάρμαρο, των αδελφών Φυταλλη, συμπληρώνοντας τα ονόματα, του γλύπτου Λάζαρου Βιδάλη, όπως επίσης και του μοναχού Αγαθάγγελου και Αντ. Φραγκούλη, με ξυλόγλυπτα.

Συνεχίζει με τους Περ. Σκιαδόπουλον και Γεώργιον Παναγιωτάκη, που εξέθεσαν ξυλογραφίες και τον ζωγράφο Νικηφόρο Λύτρα, με εικόνα ένθρονης Παναγίας βρεφοκρατούσης, που αξιολογεί ως άριστη, βυζαντινού τύπου. Σημαντικό ότι μνημονεύει την Ελισάβετ Κονταξάκη, πρόδρομο των Ελληνίδων καλλιτεχνών, πού αργότερα κατέγιναν με τις καλές τέχνες, ως την ζωγράφο, πού αφού σχεδίασε, λεύκωμα των κυριότερων μνημείων της Ελλάδος, επινόησε, να επικολήσει παραπλεύρως, ένα άνθος η φυτόν, το οποίον έδρεπεν επί τόπου.

Τελειώνει δε, με την μελαγχολική διαπίστωση, ότι οι καλές τέχνες, ενθαρρύνονται μόνον, εις τα μεγάλα και πλούσια κέντρα, όπου υπάρχουν και κοινωνικές ανισότητες, εις ένα πτωχόν όμως τόπον, όπως ο δικός μας, το να ασχολείται κανείς με την ζωγραφικήν και την γλυπτικήν είναι ως να καταδικάζεται εις τον εκ πείνης θάνατον.

Μία θλιβερή διαπίστωση, που δεν εδικαιώθη όμως, αφού παρά τις βιοτικές ανάγκες, η ελληνική ικανότητα, αρχίζει να ξεπερνά τα προβλήματα και να αναδεικνύει το νέο πρόσωπο της Ελλάδος, πού πατώντας γερά, στην παράδοση, εισέρχεται σε νέα δημιουργικά πεδία, με ικανούς και άξιους δημιουργούς.

Φωτο 1

Φωτο 2

Φωτο 1 Το Παρίσι κατά την εποχή του Ναπολέοντα Γ' ζούσε σ' ένα ρυθμό που ξετρέλαινε την κοσμική κοινωνία, με χορούς τοημρούς και πρωτοποριακούς.

Φωτο 2 Τα Ηλύσια Πεδία, όπου οργανώθηκε η Διεθνής έκθεσις το 1855, σε πίνακα εποχής, με την καθημερινότητα των Παριζιάνων.

ΚΑΡΤΑ ΜΕΛΟΥΣ

-20%

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟ
Αγαπηντός

Θερμοπυλών 30
Τηλ.: 22310 43673 ΛΑΜΙΑ

* Γίνετε μέλος του ζαχαροπλαστείου "Αγαπηντός" και κερδίστε έκπτωση -20% από την πρώτη σας αγορά ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ!